

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 14 (320)
2018. gada
29. jūlijs

Enciklikai “Patiesības spožums” – 25

Baznīca saglabā patiesību, mācību, gudrību un pieredzi, kura cilvēkiem vajadzīga, lai tie ietu patiesas atbrīvošanās ceļu un sasniegtu patiesu labestību. Šādos ietvaros jāizprot pāvesta Jāņa Pāvila II 1993. gada 6. augustā parakstītā enciklika „Patiesības spožums” – *Veritatis Splendor* (VS), kas sniedz Baznīcas morālo mācību laikā, kad daudzi neatšķir labo no ļaunā, pareizo no nepareizā, bet vadās vienīgi no subjektīvām sajūtām.

Enciklika apliecina būtisko saistību starp patiesību un brīvību. Vispārējā patiesība par cilvēka labumu un mūžīgi derīgās normas, kas nosargā šo labumu, patiešām ir pieejamas cilvēka prātam un mēs pat varam ņemt dalību Dieva zināšanās par to, kam mums jābūt un kas mums jādara, lai sasniegtu mērķi, kuram tikām radīti.

Sniedzot skaidru mācību par pamatpatiesībām, kas atrodas Baznīcas morālajā doktrīnā, mēs no jauna apliecināsim cilvēka cieņu, pareizu sirdsapziņas izpratni, kas ir vienīgais stablais pamats cilvēka brīvības izmantošanai, kā arī kopīgai sadzīvei solidaritātē un civilā saskaņā. Tas viss veido būtisku kalpošanu kopīgam labumam.

Mūsdienās īpaši apzināties brīvību. Tomēr šī apziņa bieži tiek realizēta veidos, kas attālina no patiesības par cilvēku. Daži

domāšanas virzieni novērtē brīvību tik augstu, ka tā kļūst par absolūtu vērtību. Morālais spriedums šādā gadījumā tiek atstāts indivīda sirdsapziņai. Prasība pēc patiesības izzudusi tik lielā mērā, ka sasniegta radikāla subjekta izpratne par morālo spriedumu. Kad zudusi ideja par universālu patiesību par labo, rodas tendence piešķirt indivīda sirdsapziņai privilēģiju autonomi noteikt kritērijus labam un ļaunam un attiecīgi ar tiem rīkoties. Šādi rodas individuālistiska ētika, kurā katrs sevi uztver iepretī „savai patiesībai”, kas atšķiras no cita cilvēka uztvertās patiesības.

Daži izstrādājuši teorijas par prāta pilnīgu neatkarību no morālām normām attiecībā uz taisnīgu dzīves kārtību šajā pasaulē. Rezultātā tiek noliegts, ka Dievs ir dabiskā likuma autors un ka cilvēks, kā prātīga būtne, ņem dalību mūžīgajā likumā, kuru viņš pats nav iedibinājis (sal. VS 36). Šādi uztverta autonomija noliedz Baznīcas un tās Maģistērija doktrinālo kompetenci attiecībā uz konkrētām morālām normām, kas saistītas ar tā saukto „cilvēka labumu.”

Tomēr brīvība kā patvaļīga izvēle ir atšķirta no patiesības un labuma; brīvība, kas atšķirta no Dieva baušļiem, apdraud cilvēku, paverdzina, vērsoties pret to un pret sabiedrību.

(turpinājums 4. lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 29. jūlijs. Parastā Liturģiskā laikposma 17. svētdiena.

8.00 Sv. Mise un „Svētais Dievs”

09.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas skolas telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise

15.00 Sv. Mise (bērniem)

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise

Pirmdiena, 30. jūlijs

8.00 Sv. Mise

Otrdiena, 31. jūlijs.

Sv. Ignāts no Lojolas, priesteris.

Piemīņas diena.

8.00 Sv. Mise

Svētceļnieku iziešana uz Aglonu

15.30 -17.30 Grēksūdze

Trešdiena, 1. augusts.

Sv. Alfons Marija Liguri, bīskaps un baznīcas doktors. Piemīņas diena.

8.00 Sv. Mise

Ceturtdiena, 2. augusts

8.00 Sv. Mise

18.00 Adorācija

19.00 Sv. Mise jauniešiem

Šodien var saņemt arī Porcjunkula atlaidas

Piektdiena, 3. augusts

8.00 Sv. Mise

Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 4. augusts.

Sv. Jānis Marija Vianejs, priesteris.

Piemīņas diena.

8.00 Sv. Mise

J.M. litānija un veltīšanās

11.00 Kristības

Svētdiena, 5. augusts. Parastā Liturģiskā laikposma 18. svētdiena.

Jēzus Sirds godināšana.

Vissvētākā Sakramenta adorācija.

8.00 Sv. Mise un „Svētais Dievs”

09.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas skolas telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise un Jēzus Sirds

dievkalpojums.

Svētlietu pasvētīšana

15.00 Sv. Mise (bērniem)

18.00 Rožukronis

18.30 Sv. Mise

Šodien ziedojumi tiek vākti garīgā semināra uzturēšanai.

Pirmdiena, 6. augusts.

Kunga pārveidošanās. Svētki.

8.00 Sv. Mise

Otrdiena, 7. augusts

8.00 Sv. Mise

11.00 Sv. Mise Gaiļezera pansionātā

15.30-17.30 Grēksūdze

Trešdiena, 8. augusts.

Sv. Dominiks, priesteris. Piemīņas diena.

8.00 Sv. Mise

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles garīdznieku kontaktālrūņi

Sv. Jēkaba katedrāle:

tālr. 67326419

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

tālr. 67224314, mob. 27001445

Pr. Valters Vārpsalietis, vikārs:

mob. 25920913

Diak. Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

Sestdien, 18. augustā

plkst. 18

Dziedināšanas dievkalpojums

Ceturtdiena, 9. augusts.

Sv. Terēze no Krusta (Edīte Šteina, jaunava un mocekle, Eiropas aizbildne).

Svētki.

8.00 Sv. Mise

18.00 Adorācija

19.00 Sv. Mise jauniešiem

Piektdiena, 10. augusts.

Sv. Laurencijs, diakons un moceklis.

Svētki.

8.00 Sv. Mise

Jēzus Sirds dievkalpojums

Sestdiena, 11. augusts.

Sv. Klāra, jaunava. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise

Svētdiena, 12. augusts. Parastā Liturģiskā laikosma 19. svētdiena.

8.00 Sv. Mise un „Svētais Dievs”

9.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas skolas telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise

15.00 Sv. Mise (bērniem)

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise

Pirmdiena, 13. augusts

8.00 Sv. Mise

Otrdiena, 14. augusts.

Sv. Bīskaps Meinards, Latvijas aizbildnis.

Svinības.

8.00 Sv. Mise

18.00 Sv. Mise onkoloģiskajā centrā

Trešdiena, 15. augusts.

Vissv. Jaunavas Marijas – Māras Zemes aizbildnes un karalienes – uzņemšana debesīs. Lieli Svētki. Draudzes svinības.

Vissv. Sakramenta adorācija.

Obligāti svinama diena.

8.00 Sv. Mise

11.00 Sv. Mise un „Dievs mēs Tevi slavējam”

15.30-17.30 Grēksūdze

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise

Šodien tiks pasvētītas lauku zāles un augļi

Ceturtdiena, 16. augusts

8.00 Sv. Mise

18.00 Adorācija

19.00 Sv. Mise jauniešiem

Piektdiena, 17. augusts

8.00 Sv. Mise

Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 18. augusts

8.00 Sv. Mise

18.00 Sv. Mise – dziedināšanas dievkalpojums

Svētdiena, 19. augusts. Parastā Liturģiskā laikosma 20. svētdiena.

8.00 Sv. Mise un „Svētais Dievs”

09.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas skolas telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise

15.00 Sv. Mise (bērniem)

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise

Sestdien, 25. augustā

plkst. 14

Kapu svētki Raiņa kapos

Enciklikai “Patiesības spožums” – 25

(turpinājums no 1.lpp)

Baznīca, kas vienmēr aizsargājusi cilvēktiesības, nevar klusēt, pat ja var ar to zaudēt popularitāti. Vatikāna II koncils māca: „Neviens cilvēku izdotais likums nespēj tik sekmīgi nodrošināt personas cieņu un cilvēka brīvību kā Baznīcai uzticētais Kristus Evaņģēlijs” (*Gaudium et spes*, 41).

Enciklikas skaidrojumā brīvību jāveda labi audzinātai sirdsapziņai, kas spēj gan izšķirt morāli labo no ļaunā, gan izvēlēties labo katrā situācijā. Brīvība nav morāls relatīvisms, bet balstās uz skaidriem un transparentiem morāliem kritērijiem. Baznīca nenogurstoši aizsargā šīs morālās normas, kuras, tā kā ir universālas un nemainīgas, veido nepieciešamos nosacījumus brīvībai. Baznīca konfrontē nāves kultūru ar mīlestības kultūru. Tikai ievērojot šīs normas, kas aizliedz visu iekšēji ļauno un regulē taisnīgu un mierīgu līdzaspastāvēšanu, var notikt patiesa sociālo struktūru attīstība, var nostiprināties sabiedriskais labums kā tāds un saskaņa starp cilvēkiem, kā arī miers pašā cilvēkā.

Rūpēs par ticīgajiem Baznīca – Māte un Skolotāja – vienmēr atceras cilvēka un sabiedrības sarežģīto situāciju, kad morālo ceļu bieži apgrūtina grūtības, vajības un sāpīgas situācijas (sal. VS 95). Tomēr nav jāaizmirst, ka patiesa līdzjūtība un izpratne sevī ietver mīlestību uz cilvēku, Augstāko Labumu un uz patiesu brīvību, kas nav šķirama no Augstākā Labuma izvēles. Baznīcai, paklausībā Kungam, kas nāca ne tiesāt, bet pestīt, jābūt žēlsirdīgai, tomēr nenoliedzot patiesību un pastāvot uz to, ka ļauno nevar saukt par labo, nedz labo par ļauno. Nekādā veidā nemazināt Kristus atpestīšanas mācību nozīmē mīlēt dvēseles,

kas mums uzticētas. Jāņem vērā, ka vienmēr Baznīcas spēks bija un ir atrodams svēto liecībā, kuri Kristus patiesību darīja par savu. Uz jautājumu „*Kas man jādara, lai iemantotu mūžīgo dzīvi?*” (Mt 19, 16), Baznīca atbild kā Marija: „*Dariet, ko vien viņš jums teiks*” (Jņ 2, 5).

Mīlestība dzīvībai

Pirms 50 gadiem pāvests Pāvils VI izdeva encikliku *Humanae vitae* (HV), apstiprinot Baznīcas

mācību par laulāto mīlestību, atbildīgo vecāku stāvokli un pienākumiem, kā arī cilvēku dzīvības tālāknošanu.

Enciklika aprakstīja Baznīcas mācību par laulību, ģimenes dzīvi un seksualitāti, izvēršot Vatikāna II koncila skatījumu uz laulāto mīlestību kā cilvēcisku, totālu, uzticīgu un ekskluzīvu, vērstu uz bērnu ieņemšanu, dzemdēšanu un audzināšanu. *Humanae vitae* izcēla laulību kā sakramentu, kura žēlastība varētu pārveidot normālos ikdienas aspektus laulāto dzīvē par iespējām augt svētumā un kļūt par Kristus lieciniekiem pasaulē. Enciklika aizstāvēja nedalāmo saikni starp vienojošo un prokreatīvo dimensiju seksuālā kopībā laulības ietvaros, secinot, ka katram šādam aktam jāpaliek atvērtam dzīvības tālāknošanai” (HV, 11).

Enciklika tika izdota laikā, kad daudzi norūpējās par iedzīvotāju pieaugumu pasaulē, kontraceptīvā „tablete” bija relatīvi nesens zinātnisks atklājums un Rietumos bija piedzīvota „seksuālā revolūcija.” Pāvests apzinājās gaisotni, kuras ietvaros runāja.

Pašreiz sociālais klimats ir atšķirīgs. Ģimeņu lielums samazinās, šķirto laulību skaits pieaug, cilvēka dzīvība tiek apdraudēta abortiem labvēlīgas

likumdošanas ietvaros. Pieaug nicinājums pret bērniem, aizvien vairāk cilvēku dzīvo kopā bez laulības saistībām.

Pieminot šo dokumentu, katoļticīgiem būtu jāpārdomā par šīs enciklikas mācību un tās iestāšanos par kristīgo laulību un ģimenes dzīvi.

Pāvests Pāvils VI atgādināja, ka lēmumi par cilvēka dzīvības tālāknodošanu skatāmi integrāli, izprotot cilvēka dabu un cieņu, kā arī mūžīgo mērķi, uz kuru Dievs aicinājis katru no mums.

Laulāto mīlestība izriet no Dieva, kas ir mīlestība, un tā pilnībā izprotama katra cilvēka pamataicinājumā „*mīlēt vienu otru, kā Dievs mūs mīlējis*” (Jņ 13, 34). Laulība ir kas daudz vairāk, kā universāli pieņemts sociāls iestādījums. Tā ir „Radītāja prātīgs iestādījums, lai īstenotu cilvēcē viņa mīlestības plānu” (HV, 8).

Izprotot laulību kā ceļu uz svētumu, varam pieņemt atbildīgu vecāku stāvokli kā piederību vīra un sievas „misijai.” Šī misija pieprasa atvērtību dzīvībai – konkrētāk, atvērtību bērna dzimšanai un audzināšanai. Tā izriet no katra ieņemtā bērna iekšējās vērtības un cieņas, kura, savukārt, izriet no Dieva radošās mīlestības un apredzības aprūpes. Katrs bērns ir vienreizēja persona, kas no pirmā eksistences brīža ņem daļību paša Dieva dzīvē un ir aicināts uz mūžīgu svētlaimi kopā ar Viņu debesīs. Vecākiem bērns ir dāvināts līdzdalībai Dieva radīšanas un atpestīšanas plānā.

Mīlestība pēc būtības ir dāvana, kas laulāto gadījumā dara tos par Dieva līdzstrādniekiem dzīvības došanā jaunam cilvēkam.

Pāvests Pāvils VI uzsvēra, ka laulātiem, atbildīgi izlemjot par dzemdību laiku un skaitu, pilnībā jāvadās no apziņas „par saviem pienākumiem pret Dievu, pret sevi, pret ģimeni un sabiedrību pareizā vērtību hierarhijā” (HV, 10). Cienot prokreatīvo dimensiju cilvēka seksualitātē, prokreācija

nav padarāma par tieši neiespējamu, bet nopietnu iemeslu dēļ seksuālo vienotību laulātie var rezervēt sievietes reproduktīvā cikla neauglības periodos.

Pāvests atzina, ka daži uzskatīs šo mācību grūtu – proti, ka tā tikai īstenojama ar Dieva palīdzību, līdz ar katras personas labo gribu. Šajā ziņā Pāvils VI atgādināja Jēzus žēlsirdību, kad viņš iežēlojās par cilvēkiem un mudināja laulātos bieži lūgties, iet pie grēksūdzes un komūnijas. Tomēr pāvests izdeva HV, apzinoties savu atbildību izvīrīt skaidrus morālus principus kā vadlīnijas kristīgo tikumu un svētuma izaugsmē. Baznīca ir skolotāja un māte, kas, veicinot morālo patiesību, piedāvā aprūpi, atbalstu, līdzcietību tiem, kam grūti to izprast to un dzīvot pēc šīs patiesības.

Baznīca palīdz laulātiem apzināties HV bagāto mācību, piedāvā atbilstošu informāciju un nepieciešamo motivāciju, lai nostiprinātu savu laulāto mīlestību. Dabiskā ģimenes plānošana (DĢP) iekļauj atsevišķus pārus intīmā veidā lēmumos, kas ir viņu laulāto dzīves centrā. Laulāto attiecības nostiprina vēlmi vīram un sievai palīdzēt viens otram, attīstīt jūtīgumu pret otra vajadzībām, uzpurēties mīlestības nostiprināšanai. Centieni īstenot seksualitāti saskaņā ar Baznīcas mācību nes laulātiem mieru prātā un sirdsapziņā. Tas arī padziļina viņu ticību, apstiprina pašāvēību uz Dieva providences gādību, uzņemoties jau citu atbildību par laulību un ģimenes dzīvi.

Latvijā vēl jānostiprina DĢP programmas, lai tās būtu pieejamas visiem laulātiem, kas vēlas. Kad ir pieejama kvalificēta instrukcija, laulātie vēlas sekmīgi īstenot DĢP.

Aizvadītajos gados skaidrāk redzama pravietiskā gudrība Baznīcas mācībā par laulību un atbildīgu vecāku stāvokli un pienākumiem. Šī mācība ir skaidrojama tālāk Dieva tautai, mudinot to attīstīt attieksmes un vērtības, kas ļauj izdzīvot

Baznīcas mācību laulībā un ģimenes attiecībās.

Pie mātes Marijas

Gatavojoties svinēt Dievmātes svētkus 15. augustā, piedāvājam fragmentus no bīskapa Julijana Vaivoda uzrunas Aglonā pirms 50 gadiem. Šis ir pirmais turpinājums.

Vārds “Aglona” ir cēlies no latviešu vārda - Egloja. Kad tēvi dominikāņi ieradās no Polijas šīnī novadā, tagadējās Aglonas vietā ir bijis liels egļu mežs, un cittauteiši – mūki no “egloja” ir darinājuši jaunu vārdu Eglona vai Aglona. Tā arī iesaukta baznīca un klosteris. Tanīs laikos visā Latgalē ir bijušas tikai kādas desmit baznīcas. Tātad cilvēki bija pieraduši mērot garus ceļā gabalus uz baznīcu.

Kad dominikāņu mūki jeb „baltie tēvi”, kā viņus tauta sauca, 1700. gadā uzcēla pirmo baznīcu Aglonā, pie viņas darbojās vairāki mūki – priesteri. Tāpēc arī dievkalpojumi bija kuplāki. Pie tam dominikāņi bija lieli sprediķotāji. Vai tad brīnums, ka ticīgie sāka braukt uz Aglonu no tālās apkārtnes, sevišķi vislielākajos Dievmātes svētkos. Ja pats Pestītājs ir apliecinājies, ka kur divi vai trīs ir sapulcējušies Viņa vārdā, tur arī Viņš ir klāt; tad tur, kur ir sapulcējušies Viņa vārdā tūkstoši, Viņš devīgāk dala tiem savas žēlastības.

Kur ticīgie lielā pulkā kopā lūdzas, tur arī katra atsevišķa cilvēka lūgšana ir dedzīgāka, jo viens otru iedezina un iejūsmina. Tā zināmās vietās un zināmās dienās notiek, ja tā var izteikties, „debesu šturmešana”. Un uz to arī Dievs drīzāk atsauca, reizēm darīdams īstus brīnumus.

Brīnumi Aglonas baznīcā reģistrēti, sākot ar tās svētbildes ieviešanu, kas tagad

atrodas Loretas altārī. Ziniet, ka pirmā koka baznīca Aglonā nodega 1768. gadā. Bet jau 1800. gadā bīskaps Jānis Beneslavskis konsekkrēja tagadējo mūra baznīcu, kurā var saiet ap 6000 dievlūdžēju. 80 gadus vēlāk, tātad 1880. gadā uz Aglonu atvesta tagadējā Vissvētākās Jaunavas Marijas svētbilde. Tā ir kopija no tādas pat svētbildes Troku baznīcā (Lietuvā), kura savukārt nākusi no Konstantinopoles un ieslavēta ar daudziem brīnumiem. Aglonas Dievmātes svētbilde gleznota uz ozola koka dēļa.

Kāds bijušais klostera audzēknis – Dombrovskis, kļuvis turīgs, ir uzdāvinājis bildei sudraba apzeltītu apvalku un ticīgie vēl kuplāk sāk pulcēties Aglonā uz Dievmātes svētkiem un ka caur viņas aizstāvniecību notika arī īsti brīnumi.

Esmu dzirdējis šādu iebildumu: „Ja Aglonā tiešām būtu notikuši brīnumi, kāpēc tie tagad nenotiek?” Un kas to teica, ka nenotiek? Vai tikai tie ir brīnumi, kad aklais pēkšņi atgūst redzi vai tizlais sāk staigāt?

Ticīgam cilvēkam ir arī garīgas dabas vajadzības, un, ja viņš, te lūdzoties, ir saņēmis to apmierināšanu, tad jau ir piedzīvojis brīnumu, lai gan to nevar ar rokām aptaustīt vai citiem parādīt. Te šodien ir varbūt simti tādu dievlūdžēju, kas to ir jau piedzīvojuši un šodien ieradušies, lai par to pateiktos Dievmātei.

Arī es sevi par tādu atzīstu. Kad es 1918. gada vasarā uzsāku šīnī baznīcā priestera gaitas kā vikārs, pat sapnī nevarēju iedomāties, ka kādreiz te ieradīšos kā bīskaps, jo Krievijā tad pastāvēja likums, ka par bīskapu varēja kļūt tikai muižnieku kārtas priesteris. Tādam kā es, kas no bērna dienām darba gaitas uzsācis vīzēs, bīskapa mitru dabūt bija tikpat neiespējami, kā skatīt savas ausis.

Kā jau teicu, katram ticīgajam savas garīgās vajadzības un ar tām viņš ierodas te

pie Dievmātes un caur viņas aizstāvniecību lūdz no Dieva vajadzīgo žēlastību. Saprotams, ka Dievs ar garīgajiem brīnumiem tāpat nemētājas, kā viņš nav mētājies ar brīnumiem dabā. Bet kas māk tā cītīgi lūgt un lūdz to, kas nepieciešams savas vai citu dvēseļu pestīšanai, var būt drošs, ka lūgto saņems.

Īstenībā ne brīnumu meklēt mēs braucam un nākam uz Aglonu šinīs vislielākajos Vissvētākās Jaunavas Marijas svētkos.

Vissvētākās Jaunavas Marijas svētkos vispirms mēs gribam viņu apsveikt un pagodināt. Ko labi bērni dara savas miesīgās mātes goda dienā? – Viņi pulcējas ap māti, ja viņa vēl dzīva. Un tas sevišķi no svara mūsdienās. Senāk, kad cilvēku vairākums mūsu sādžās, kur dzima, tur arī dzīvoja un pat meitas diez cik tālu arī tautās neaizveda, tad tēvi un mātes pastāvīgi vai vismaz bieži redzēja savus bērnus.

Šodien ir izveidojušies tādi apstākļi, ka vairākums pieaugušo bērnu aizkļūst darbā tālu no dzimtās sētas, pie kuras turas viņu tēvi un mātes. Kas tad paliek par algu vecai mātei, kas savās miesās tevi nēsājusi un ar krūti zīdījusi? Ko saņem tēvs, kas tevi tērpis un barojis? Taisnība, ka viņi pārtikuši – ir dzīvoklis un maize, bet, kā Svētie Raksti teic, ne no maizes vien cilvēks dzīvo. Ja katrs ilgojas pēc dzimtās mājas, tad vēl vairāk vecāki ilgojas pēc saviem bērniem. Priekš tiem taču viņi dzīvojuši un pūlējušies spēka gados.

Tāpēc vajag saprast, kādas sirdssāpes pārdzīvo vecā māte un tēvs, kad viņu bērni gadiem ilgi acis neparāda saviem vecākiem. Un kā birst mātei prieka asaras, kad saņem ciemos tālu dzīvojošos bērnus. Ja tu pats lepns, ka brauci ar savu automobili vai motociklu, tad ļauj arī vecākiem redzēt savu lepnumu.

Lūk, to pašu mēs šodien darām Aglonā mūsu garīgai Mātei, Ja katra māte ir sāpēs dzemdējusi savus bērnus, tad vēl lielākās

sāpēs Vissvētākā Jaunava Marija kļuva par mūsu visu garīgo māti. Kad viņas vienīgais miesīgais bērns cieta nāves mokas uz krusta, tad Viņš svētā Jāņa personā mūs visus novēlēja savai Mātei par bērniem.

(Nobeigums sekos)

Reģistrācija Svētajai Mīsei ar pāvestu Francisku Aglonā

*Reģistrācija pie dežurantes
no 8. jūlija līdz 19. augustam*

*Ieejas kartes varēs saņemt pie dežurantes
no 9. septembra*

*Reģistrēties var arī internetā
www.PavestsLatvija2018.lv*

*Tikšanās ar vecajiem ļaudīm katedrālē
paredzēta ierobežotam skaitam ar īpašiem
ielūgumiem.*

LATVIJAI UN BRĪVĪBAI

Cilvēks gan ir pierādījis spēju pārveidot savu apkārtni, uzminot dabas likumus un sakārtojot dabas antagoniskos spēkus kādā dabā neredzētā organizācijā. Tas cilvēkam dod iespēju sevi lepni dēvēt par radītāju un pasaules pārveidotāju. Tomēr, tuvāk aplūkojot līdzšinējos cilvēku sasniegumus, izrādās, ka tie ir sevišķi ārējās, kauzālas un tehniskas dabas. Mašīnai mērķniecību cilvēks gan spēj piešķirt, bet dzīvības procesiem, pašu cilvēku ieskaitot, nespēj. Katram miesas elementam, katrai šūniņai ir pierādīta iekšēja zināšana, kas tai liek darboties visa organisma labā neatkarīgi no cilvēka vēlēšanās. Dzīvības dziļākās norises norit cilvēka morālās sirdsapziņas izvēlēs, kā to atgādina sv. Jāņa Pāvila II enciklika *Veritatis Splendor*.

Šīs izvēles īpaši aktīvi norit vīrieša un sievietes kā vīra un sievas, tēva un mātes attiecībās, kuras atklāj personu patieso kopību ģimenē un cilvēka dzīvībai labvēlīgā vidē. Materiālistisku pasaules uzskatu revolūcijas un citas cīņas ir dzimušas, pateicoties mūsu laikmeta nespējai radīt vidi, kas nepieciešama pilnvērtīga un harmoniska cilvēka attīstības atbalstīšanai. Vienpusīgā cilvēku jūtu

un gara aktivitātes kairināšana veicinājusi hedonismu un patēriņa pieeju pašam cilvēkam, kad tieksmes un sapņi tiek virzīti uz dzīves baudīšanu, patīkamā iegūšanu bez pūlēm un tikumiskas izaugsmes.

Pirms 30 gadiem izdotā sv. Jāņa Pāvila II apustuliskā vēstule *Mulieris Dignitatem* atgādina par sievietes cieņu un vērtību, kas tai piemīt kā personai un īpaši kā mātei pēc Jaunavas Marijas parauga. Sievietei mātes uzdevumi un ģimenes dzīves pienākumi var likties grūti, taču harmoniska attīstība nav panākama bez organisma vispusīgas disciplīnas. Cilvēkam vajadzīgs tāds dzīves veids, kas prasa pastāvīgu sevī nodarbināšanu, kur pastāvīgi jāastopas ar uzdevumiem, ar grūtībām, ar garīgu un morālu cīņu, atteikšanos un uzvarām. Bezdarbībā cilvēks deģenerējas. Cilvēks visvairāk virzās pretī pilnībai pašā darbības un cīņas procesā, bet mazāk - baudot savu darbu augļus.

Latvijas attīstība no celšanas un cīņu laikmeta draud ieslīgt parazitiskas labumu baudīšanas un glēvulības dūkstī. Mūsdienu lielākais uzdevums ir izaudzināt nākošās paaudzes, kuras iestātos par kopību un kopējo labumu. Šeit sievietes-mātes uzdevums ir pats svarīgākais, jo viņai jāveido un jāaudzina pats cilvēks. Cilvēka dzīves virzienu vissekmīgāk var ietekmēt agrā jaunībā, tādēļ sabiedrības un valsts labā bērni būtu audzināmi patiesi mīlošā ģimenē un to nedrīkstētu aizvietot virtuāla tehnoloģija, ielu pieredze vai valsts institūcijas.

Nekas nevar aizstāt mātes rokas un mātes intuīciju. Tā ir sievietei no dabas piešķirta un izriet no dzīves prasībām, nav kāda ideoloģiska loma, „kas paliek pāri”, bet gan ļoti svarīga kompetence: veidot tās dvēseles aktivitātes, kas cilvēku dara cilvēciņu. Bez sieviešu ieguldījuma sabiedrība ir mazāk dzīva, kultūra kļūst nabadzīgāka un miers mazāk stabils. Situācijas, kurās sieviete tiek kavēta attīstīt pilnīgo potenciālu un sniegt savu dāvanu bagātību, jāuzskata par netaisnīgām ne tikai pret sievietēm, bet pret visu sabiedrību.

Sieviešu nodarbinātībai ārpus ģimenes, īpaši,

veicot visdelikatākos mātišķības uzdevumus, jānotiek ar respektu pret šo pamatpienākumu. Tomēr jācenšas nodrošināt, lai sievietēm būtu visplašākās attīstības iespējas visās kultūras, ekonomikas, politikas un Baznīcas dzīves jomās, lai visa cilvēku sabiedrība aizvien bagātinātos ar dāvanām, kas atbilst vīrišķībai un sievišķībai.

Svētceļojums 2018

Rīga, 31.07. (Sv. Jēkaba katedrāle) –
Aglona

*Tēvs zina, ka tas viss jums ir vajadzīgs”
(Mt 6, 32)*

**TĒMA: Dievišķā apredzība un cilvēka
brīvība** (atziņas no Romano Guardini,
1885-1968)

*Vai tici, ka Tev ir dots vairāk, nekā spēj
iedomāties? Tev ir dots viss!*

*Svētceļojumā lasīsim Bībeli, klausīsimies
Dievā caur klusumu un lekcijām, slavēsim,
lūgšim par mūsu zemi, kā arī gatavosimies
pāvesta Franciska atbraukšanai!*

*Droši vari pievienoties pašā sākumā vai
jebkurā citā svētceļojuma dienā!*

Līdzi jāņem: ērti ieaņas apavi –
vislabāk dubultā, lietus mētelis, galvas
sega pret sauli, guļammaiss un matracītis,
kā arī maiņas apģērbs, higiēnai
nepieciešamās preces un medikamenti.
Dalības maksa: 50 eiro, tajā iekļauta
ēdināšana 3 reizes dienā (taču lai finanses
nav šķērslis; problēmu gadījumā sazinies
iepriekš).

Kontaktinformācija un reģistrācija:

tāl.nr. 29966227(Gunta),svetceļojumskat
@gmail.com vai Facebook– Svētceļojums
Rīga (Sv.Jēkaba katedrāle) – Aglona.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. P. Kļaviņš

Datorsalikums: Inga

Metiens: 550 eks.

www.jekabakatedrale.lv